

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 2 stycznia 1953 r.

w sprawie współdziałania straży pożarnych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 58, poz. 404) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Terenowe i zakładowe straże pożarne tworzą łącznie jednolitą sieć ochrony przeciwpożarowej i w przypadku podejmowania wspólnej akcji ratowniczej stanowią jedność operacyjną, podporządkowaną terenowej komendzie straży pożarnych.

2. Wszystkie jednostki ochrony przeciwpożarowej, mające siedzibę na obszarze powiatu lub miasta stanowiącego powiat, tworzą garnizon pożarniczy. Szczegółową organizację oraz zakres działania garnizonu pożarniczego ustali Komendant Główny Straży Pożarnych za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej.

§ 2. Ustanawia się dla straży pożarnych obszary działania: własny i pomocy sąsiedzkiej.

§ 3. 1. Obszar własny terenowych straży pożarnych stanowi obszar miasta (osiedla), w którym straż ma siedzibę.

2. Obszar własny zakładowej straży pożarnej stanowi obszar zajmowany przez zakład, w którym straż pożarna została utworzona. W przypadkach gdy w zakładzie została utworzona zakładowa straż pożarna zawodowa, obszar własny tej straży może obejmować również obszary zajmowane przez inne zakłady pracy, oznaczone przez wojewódzkiego komendanta straży pożarnych w porozumieniu z kierownictwem zainteresowanych zakładów pracy i właściwym inspektorem ochrony przeciwpożarowej oraz wojewódzkim inspektoratem ochrony.

3. Jeżeli obszar własny zakładowej zawodowej straży pożarnej obejmuje obszar kilku zakładów pracy (ust. 2), zakłady te uczestniczą w pokrywaniu kosztów utrzymania zakładowej zawodowej straży pożarnej. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrem Finansów ustali zasady i tryb rozrachunku pomiędzy zakładami objętymi wspólnym obszarem własnym zawodowej zakładowej straży pożarnej.

§ 4. 1. Obszar pomocy sąsiedzkiej obejmuje:

- 1) dla terenowych straży pożarnych o trakcji samochodowej — miejscowości położone w pasie szerokości 10 km licząc od granicy miasta (osiedla), w którym straż ma siedzibę;
- 2) dla terenowych straży pożarnych o trakcji konnej — miejscowości położone w pasie szerokości 3 km licząc od granicy miasta (osiedla), w którym straż ma siedzibę;
- 3) dla zakładowych straży pożarnych — obszar miasta (osiedla), w którym straż ma siedzibę.

2. Komendy powiatowe (miejskie) straży pożarnych ustalą dla każdej terenowej straży pożarnej szczegółowy wykaz miejscowości należących do jej obszaru pomocy sąsiedzkiej.

3. Komendant garnizonu pożarniczego może unormować odmiennie obszar pomocy sąsiedzkiej straży pożarnej, jeżeli tego wymagały szczególne warunki usytuowania straży pożarnej.

§ 5. 1. Do obowiązków straży pożarnych na terenie obszaru własnego należy:

- 1) prowadzenie przeciwpożarowej akcji zapobiegawczej;

- 2) udział bezpośredni w zwalczaniu pożarów oraz innych klęsk żywiołowych;
- 3) współdziałanie z organami administracji i innymi jednostkami w sprawach należących do zakresu działania straży pożarnych.

2. Do zakresu działania straży pożarnych na terenie obszaru pomocy sąsiedzkiej należy:

- 1) udział bezpośredni w zwalczaniu pożarów oraz innych klęsk żywiołowych;
- 2) wykonywanie innych czynności w zakresie ochrony przeciwpożarowej na zlecenie:
 - a) powiatowych komend straży pożarnych, jeżeli chodzi o straże terenowe,
 - b) głównych inspektorów ochrony przeciwpożarowej, jeżeli chodzi o straże zakładowe.

§ 6. 1. Straż pożarna obowiązana jest podjąć akcję ratowniczą na własnym obszarze oraz na obszarze pomocy sąsiedzkiej w przypadku alarmu pożarowego. Kolejność wyjazdu do akcji ratowniczej straży pożarnych ustala komendant garnizonu pożarniczego.

2. Straż pożarna obowiązana jest podjąć akcję ratowniczą również poza obszarem pomocy sąsiedzkiej, jeżeli do takiej akcji zostanie wezwana przez powiatową (miejską) lub wojewódzką komendę straży pożarnych albo kierownika akcji ratowniczej. Wezwanie takie może być skierowane, jeżeli z sytuacji wynika, że jednostki obowiązane do udzielenia pomocy na podstawie ust. 1 są niewystarczające.

§ 7. 1. W czasie akcji ratowniczej jednostkami straży pożarnej biorącymi udział w akcji dowodzi:

- 1) komendant terenowej zawodowej straży pożarnej lub dowodzący jej oddziałem — na obszarze osiedla;
- 2) komendant zakładowej straży pożarnej lub dowodzący jej oddziałem — na obszarze zakładu;
- 3) komendant terenowej ochotniczej lub obowiązkowej straży pożarnej na obszarze osiedla, zakładowej zaś — na obszarze zakładu pracy, jeżeli w akcji ratowniczej nie bierze udziału zawodowa straż pożarna.

2. Na obszarze zakładu pracy, nie posiadającego zakładowej straży pożarnej, akcją ratowniczą dowodzi komendant lub dowodzący oddziałem tej zawodowej straży pożarnej, która pierwsza przybyła do akcji.

3. W przypadkach gdy przy strażach ochotniczych lub obowiązkowych, biorących udział w akcji ratowniczej, są zorganizowane grupy zawodowe (pogotowie, posterunek), a w akcji nie bierze udziału zawodowa straż pożarna — akcją ratowniczą prowadzi najstarszy stopniem służbowym dowodzący grupą zawodową.

4. Członek Korpusu Technicznego Pożarnictwa może przejąć dowodzenie akcją ratowniczą, jeżeli posiada wyższy stopień służbowy niż osoba, która w myśl ust. 1, 2 i 3 powołana jest do dowodzenia.

5. W przypadku wezwania terenowej lub zakładowej straży pożarnej do akcji ratowniczej obiektu, który na podstawie szczególnego przepisu wyłączony jest z terenowej sieci ochrony przeciwpożarowej, dowodzący przybyłą jednostką oddaje swój oddział do dyspozycji kierującego akcją ratowniczą.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *F. Baranowski*